

Visca l'1-0! Visca Catalunya lliure!

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 1 d'octubre de 2024
Avui és **1r d'octubre, l'1-0**, la data que no oblidarem els qui la vam viure amb plena consciència, però que tampoc oblidaran els que no voldrien que hagués succeït. Què en deuen pensar ara el Rajoy, la Soraya, la Cospedal, el Zoido, el Millo o els *piolins* i tots els del 155? Els *piolins* no eren tan sols aquella colla d'uniformats que els hi van provocar el "mono" perquè apallissessin a tort i dret a tots i totes els qui feien cara d'anar a votar el que fos, perquè allò no anava en contra de l'independentisme sinó en contra de la democràcia.

Els fets tots els coneixem i no hi insistiré gaire més. El significat és el més rellevant. Per una banda, la gesta d'una part significativa del poble català i, d'altra, la vergonya d'un Estat que amb les eines potents de què disposa es va veure incapaç d'impedir que es demostrés la voluntat majoritària dels que van anar a votar que, sempre, són els que compten. Aquell estaquirot, bocamoll, representant d'un Estat decadent, havia esbombat als quatre vents que no hi hauria urnes, ni paperetes, ni cens universal, que no hi hauria referèndum. Hi va haver de TOT això i a primera hora de la tarda va haver de plegar-se a l'advertiment de la cancellera alemanya, Angela Merkel, que li va dir senzillament que "el que estem veient a Catalunya no ens agrada". Europa no ha fet res pel nostre "procés", però Merkel va demostrar que el dia que s'hi posin, l'Estat espanyol callarà.

I, com que nosaltres ho tornarem a fer tantes vegades com calgui, el dia que Europa es decideixi a fer el que ha de fer: dir a Espanya que "o fa efectiva la democràcia que simula, o fora de la Unió Europea" serà el dia dels catalans. La UE també flaqueja, però algun dia s'imposarà l'esperit dels seus pares: l'humanisme, la democràcia, la igualtat. Aquesta

igualtat i independència que tots els tribunals i jutges han de practicar davant els ciutadans. La incapacitat, la politització i la corrupció de la (in)justícia espanyola s'acabarà, les lleis aprovades democràticament hauran de ser respectades. Els jutges no poden estar pel damunt de les lleis, han d'acatar-les i les acataran. La història d'Espanya és una història de despropòsits. Som a l'1-0 i al cap d'uns quants dies vindrà el 12-0, un altre dia de vergonya per a Espanya. La nova presidenta de Mèxic no ha convidat a la seva presa de possessió l'anomenat rei d'Espanya perquè aquest estat de la pell de brau encara no ha demanat perdó per les atrocitats que va cometre amb la seva conquesta i espoli (què us recorda?), que no *descubrimiento*, d'Amèrica. Recordem el desastre de l'*armada invencible*. Sobre l'11 de setembre ja ho he recordat manta vegada; Barcelona no va caure davant de les tropes espanyoles del Borbó Felip V, sinó davant d'un poderós exèrcit francès enviat pel seu oncle Lluís XIV, atesa la ineptitud del Borbó espanyol. La història es repeteix.

Celebrem, doncs, el 1r d'octubre com una gesta de la nostra generació, perquè això va ser. Ah!, i que no menteixin. Poden rentar el cervell als ingenus, no tots, espanyols, amb la "seva" història, però nosaltres en sabem una altra. Sabem, per exemple, que l'independentisme català no està mort, el foc està més viu que mai. Cada vegada que els jutges prevariquen sorgeix un nou independentista i cada vegada que celebrem l'1-0 recordem-los-hi que aquí no coneixem que cap independentista d'aquesta data del 2017 hagi deixat de ser-ho, ans al contrari. Les brases cada vegada cremen més. I, malgrat que som pacifistes, pactistes i no ens agraden les fronteres, el dia que pretenguin traspassar l'Ebre cauran en les brases del nostre patriotisme. Visca l'1-0! Visca Catalunya lliure!